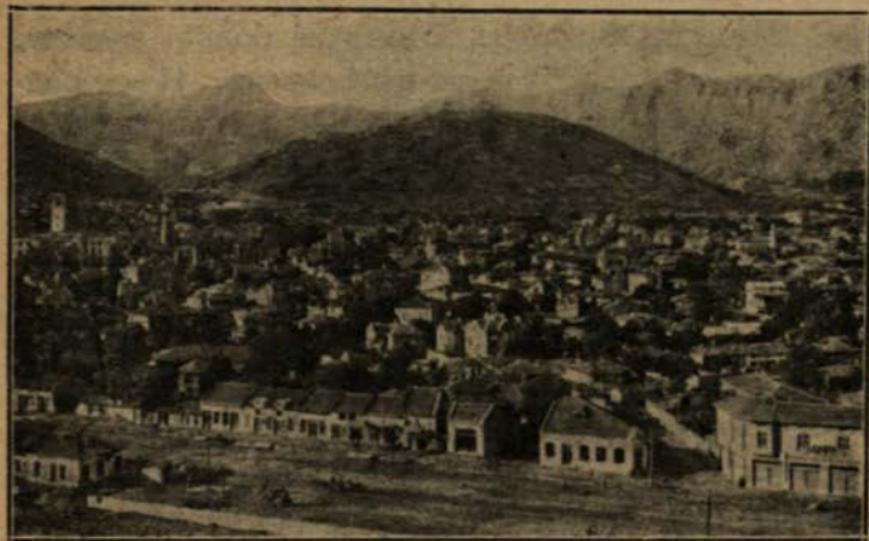

нали сме вече въ Тракия? Но довечера ще си отдъхнемъ. Даже отъ сега се гледаме съ Стояна гузно. Ще измачкаме ние два спона жито на нѣкой сиромахъ селянинъ! Разбира се, то не е кой знае какво. Не викатъ ли навредъ, че селянинътъ нахалостъ работи, — хранитъ не намиратъ цена? Да, това което ще направимъ довечера, не е кой знае какво, а все пакъ...

Сливенъ — Общъ изгледъ.

Мръкна най-после. И мене ми се отщѣ да спа на мяко!

— Да ти кажа ли, Стояне, думамъ: я да си спимъ ние въ разорана нива! Що ни трѣбва на байръ лозе? Ще се случи да ни заловятъ, че сме развалили чужди спони, — иди се разправяй.

Стоянъ ме изгледа сега отъ горе надолу, като батю.

— Тука е поле, бе, каже, не е село! Нека дойде селянинътъ да ме хване, да видимъ, лесно ли е?

Гледай го тиstrandженецътъ! А не е лъжа: